

شناسایی طرحواره های ناکارآمد دارای اختلال وابستگی به مواد مخدر

مسیب یارمحمدی^۱، سید امیرحسین مهربان^۲، حسین نادری پور^۳، فاطمه ریحانی^۴

چکیده

هدف: تحقیق حاضر شناسایی طرحواره‌های ناکارآمد افراد دارای اختلال وابستگی به مواد مخدر است. روش: در یک بررسی توصیفی-تحلیلی، ۱۹۶ فرد وابسته به مواد مخدر، از بین کلیه افراد دارای اختلال وابستگی به مواد مخدر شهر همدان به صورت نمونه گیری تصادفی-در دسترس انتخاب شدند و هریک از آزمودنی‌ها، سوال‌های پرسشنامه طرحواره یانگ (SQ-SF) که توسط یانگ طراحی شده را تکمیل کردند و داده‌ها به کمک روش آماری خی دو تحلیل شد. یافته‌ها: نتایج این آزمون نشان داد که بین طرحواره‌های ناکارآمد و اختلال وابستگی به مواد در سطح معناداری ($P < 0.05$) رابطه معنادار وجود دارد، و اکثر افراد دارای اختلال وابستگی به مواد مخدر دارای طرحواره‌های ناکارآمد می‌باشند. در رابطه با طرحواره ناکارآمد بریدگی با وابستگی به مواد رابطه معنادار وجود دارد ($P < 0.05$) و در رابطه با طرحواره ناکارآمد دیگرجهت‌مندی با وابستگی به مواد در سطح ($P < 0.05$) رابطه معناداری وجود دارد و همچنین در رابطه با طرحواره ناکارآمد محدودیت غیر منطقی با وابستگی به مواد رابطه معناداری در سطح ($P < 0.05$) وجود دارد. نتیجه گیری: با توجه به اهمیت و نقش طرحواره‌ها در وابستگی به مواد مخدر می‌توان با شناسایی طرحواره‌های ناکارآمد افراد در معرض خطر از وابستگی آنها به مواد مخدر پیشگیری نماییم و همچنین به کمک طرحواره‌ها می‌توان عود و بازگشت را نیز کاهش داد.

کلید واژه: اعتیاد، طرحواره ناکارآمد، مواد مخدر

۱. دانشیار دانشگاه بوعلی سینا همدان (vasel999@yahoo.com)

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

۴. کارشناس روانشناسی